

Умно запитване.

Снѣгътъ бѣ натрупалъ всичко по земята. Зимнитѣ посѣви се топлѣха подъ бѣлата си покривка. Клонетѣ на дърветата бѣха нависнали като полюеи. Покривитѣ на къщитѣ изглеждаха, като че ще се съборятъ отъ тежкия товаръ. Нарѣдко се виждаха хора изъ улицата. Всѣки се бѣ скрилъ въ къщи и отъ тамъ се радваше на хубавата зимна картина.

И Милчови се радваха на зимата. Насѣдали до прозореца, Милчо, малката му сестра, бащата и майката, всички съ засмѣни лица гледаха на падналия снѣгъ.

— Тате, тате, я погледни колко птиченца накацах на нашия орѣхъ! Гледай, какъ събарятъ

снѣга! Всички се обърнаха къмъ оная страна, дѣто со-

чеше Милчо.

Горкитѣ птиченца, продължи Милчо, какво ли ядатъ сега въ този снѣгъ? Тате, защо не е студено на тѣзи птичета? Ние стоимъ тукъ на топло, а тѣ хвъркатъ изъ студения вѣтъръ!